

Η ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΞΕΝΑΣ ΧΩΡΑΣ

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΩΝ ΠΕΤΑΛΟΥΔΩΝ

Δημοσιεύμεν παραπλεύρως μιαν περιεργον, ἀλλά και υπέροχον εἰκόνα τῆς Παναγίας Ἐχαρίσθη εἰς την μίαν Ἀλικρήν Ρούζβελτ, ὅπου ἐτέλεσε πρό τινων τοὺς γάμους ἦτος. Η εἰκόνα αὐτὴ εἶναι ἔνα πραγματικὸν ἀριστούγεγμα, μοναδικὸν εἰςτὸν εἰδός του. Τὸ ἔξαιρετικόν εἰς τοῦ τὴν εἶναι τὸ διτόλόφρος ἡ Θεοτόκος, ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς, εἶναι κατασκευασμένοι ἀπὸ ἕνα πολύχρωμον τεχνικώτατον ψηφιδώτον — ψηφιδώτον ἀπό τετελούμενον πεταλούδων. Ο τεχνίτης συνέλεξε ταῖς πεταλούδες καὶ ταῖς διέθεσεν ἔτσι, ὥστε ν' ἀποτελέσουν ἀρμονικῶτατον σύνολον, παριστάνουσαι τὰ φρέματα τῆς Μητρός τοῦ Θείου Βρεφούς, τὸν φωτεινὸν ἀπό τετελούμενον πεταλούδων. Ο τεχνίτης συνέλεξε ταῖς πεταλούδες καὶ ταῖς διέθεσεν ἔτσι, ὥστε ν' ἀποτελέσουν ἀρμονικῶτατον σύνολον, παριστάνουσαι τὰ φρέματα τῆς Μητρός τοῦ Θείου Βρεφούς, τὸν φωτεινὸν ἀπό τετελούμενον πεταλούδων.

τὰ πετερά των, ἔτσι ως κάθε χρῶμα νά πέφτῃ ἔκει ποῦ πρέπει. Η κατασκεψή τῆς εἰκόνος ἀπήγησε μαραθόν χρόνον. "Οσοι δύο την ἀντικρύσουν τελειωμένην, ἔμειναν ἐκθυμού διὰ τὴν τελειότητα, τὴν καλλιτεχνικότητα τῆς.

ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΠΑΙΔΙΑ

Νά καὶ μία πατριαρχική οἰκογένεια! Εἰς τὴν κατωτέρῳ εἰκόνα, ληφθεῖσαν ἀπὸ τὴν παριθάνακην «Πλουστασίον». «Ἐνας πατέρας καὶ μία γονιμωτάτη Γαλλίς σύσηνος, ποὺ ἐγένητο 15 παιδία!. Ο πατέρας καὶ ἡ μητέρα —οἱ γηρασμένοι πλέον ἀλλὰ καὶ εὐτυχεῖς— ἴστανται εἰς τὸ ἄρχον τῆς εἰκόνος. Η γαία μητέρων κρατεῖ στὰ χέρια της τὸν Βενιαμίν της, τὸ δέκατον δημπτόν δηλαδή τέκνον της! Τὰ ἔτερα δεκατέστερα τέκνα ἴστανται παραπεταγμένα εἰς τὴν γεαμμήν, κατά ἡλικίαν καὶ ἀνάστημα. Τὰ τέκνα, ἀναφέρει ἡ «Ιλουστρασίον», εἶναι καὶ τὰ 15 ὑμετέστατα. Καὶ οἱ γονεῖς τὸν ὄμως, πορὰ τὸ γῆρας των, στέκονται πολὺ καλά στὰ πόδια των. Η οἰκογένεια ξῆ μὲ δόμονιαν καὶ ἀγάπην.

Ἐπὶ τῇ εἰκασίᾳ αὐτῆς τὸ «Μπουκέτο» καθιστᾶ γνωστὸν ὅτι, θὰ ἐδημοσιεύεν εὐηγρίστως πιστῶν φωτογραφιῶν γονίμουν καὶ πολυτέκνουν. «Ελληνικού ἀνδρογύνου. Η φωτογραφία ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δεὸν νά εἶναι καυδαρά καὶ νά παρίσταται εἰς αὐτὴν, εἰς τὴν

σειρὰ ἡ εἰς γρούπα, οἱ γονεῖς ἡ τὰ τέκνα, ὡς εἶναι ἀκριβῶς καὶ εἰς τὴν φωτογραφίαν τῆς «Ιλουστρασίον».

Ἐμπρός λοιπόν, περιμενομένη φωτογραφίας!

Η ΔΙΠΛΗ ΑΚΟΗ

Λιξ τὸ Σικάγον, ἐν 'Αμερικῇ, ξῆ καποιος ἐργάτης, ξυλουργός, Χάρτονόματι, ὁ οῖος, συνεπείᾳ πανήσεως τῶν ἀκούστικῶν ὄγράνων, ἀκούει τοὺς ἥχους διπλῶν. Αὐσούει δηλαδὴ διπλᾶ τὴν φωνὴν ἔκεινων μετὰ τῶν δοπίων συζητεῖ, διπλῶν πάντα ἥχουν καὶ πάντα υδροβυθον. Ἀρχικῶς ἡ διπλή ἀκοὴ τὸν εἰλάτειε· αἱ ἡτο φυσικῶν. Ηδή δύμως δὲν ἐνοχλεῖται πλέον καθόλον. Ἀντιθέτως μάλιστα μεταβαίνει συχνά εἰς τὰς μουσικά συναυλίας καὶ ἔχει τὴν εὐτυχίαν ν' ἀκούῃ δύο ὄργηστρας μελῳδούσας συγχρόνως... χωρὶς νά πληροφόρηται καὶ διπλὸς εἰσιτήριον! Πρέπει δύμως νότιος ἐπεξεγήσαμεν οχετικῶς τοῦτο. Οτι εὖ τῶν δύο ἥχων ποὺ ἀκούει συγχρόνως, ὁ εἰς τούς φάνεται ὡς νά ἔρχεται ἀπὸ πολὺ μαραθόν. Πρόκειται, ὡς βεβαιοῦν οἱ ἀμερικανοὶ ἵτροι, περὶ πολὺ σπανίας, πρωτοφανοῦς ἵσως παθήσεως τῶν ἀκούστικῶν ὄγράνων.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ

Τὰ ἔργα τοῦ τόσον ἀγαπητοῦ εἰς τοὺς μικροὺς συγγραφέως 'Ιουλίου Βέρν οὐδέρχονται εἰς 100 περίτου!

Ο Βέρν ήτο μικρός πολὺ ντροπαλός καὶ μάλιστα δεσμού εὐρίσκετο πρὸ κυριῶν. Στοὺς γάμους τοῦ ἀδελφοῦ του πῆγε τόσο ἀργά, ὅτις ἔφτασε σπάτη ὅταν οἱ ἀλλοι εὐρίσκοντο στὴν ἐκκλησία. Τὸν ἐπιληφορός περὶ αὐτοῦ ἡ ἀδελφὴ τῆς νύμφης του, νεαρά καὶ ώραιά χήρα, ἡ δοπία καὶ τοῦ προσέφερε καύσιμα. Ο Βέρν ἐκάθισε σταυτισμένος καὶ ντροπιασμένος, ἀνοίξαν σιγά—σιγά κουβέντα, ξενύφρεψε, συμπαθήσεις τὴν ἀδελφὴν τῆς νύμφης του, την. ἀγάπησε καὶ σὲ λίγο καιρῷ τὴν ἔκαμε γυναικά του!

ΠΩΣ ΕΓΡΑΦΟΝ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ

Ο Ρουσσώ ἔγραφε τὸ περιτο. Ο Λεσάς τὸ μεσημέριο. Ο Βόρων τὰ μεσαίνυτα.

Ο Ούμβριός ἔγραφεν ἐπὶ τῶν γονάτων του. Ο Μίλτων ὑπηρέτεις νύνια τὰ ποιήματά του. Η Σάνδη εἰργάζετο μετά τὰ μεσάνυχτα. Συγχρόνως δὲ ἐπινειε γάλα καὶ ἐκάπιντε.

* * *
Ο Πασχάλη ἔγραφεν ἐπάνω εἰς στενάς λωρίδας χάρτου. Ο Μπιφών ἔχωριζε καθέτως τὸ χαρτί εἰς πέντε στήλας. Εἰς τὴν πρώτην ἔγραφε τὴν ἀρχικήν ιδέαν. Εἰς τὴν δευτέρων τὴν διεύθυντες καλλιτέχνη. Εἰς τὴν τρίτην ἀρχοῦντα καλλίτεχνη ἔως οὗ νά φθασῃ εἰς τὴν πέταπτην. Ο Σιλλερ ἐνεπνέετο ἀπὸ τὴν ...δομὴ σάπιων μήλων, πά σοια είχετε εἰς τὸ γλυκερίον του. Τὸν Γκαΐτε έπενεούτον ἀνάγλυφα καὶ ἀγάλματα γυναικῶν.
Τὸν Ραζίναν ἐνέπνεε ο περίπατος... Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΤΑ ΜΟΙΡΑΙΑ

"Οταν ἐγέμισε πλέον τὸ παλαιόν νεκροταρεῖον Ναυπίκειον, στὴν Αἰτωλοακαρνανία, ὁ τότε δῆμαρχος Δ. Ἰτζές, ἐμερίμνησε διὰ τὴν γοράν ἐπέρου ενύρωχόρου γηπέδου παραπλεύρως τοῦ παλαιοῦ νεκροταρεῖου. Τὸ γηπέδον ἐμάνδρωθή τῇ μεριμνῇ του καὶ ἡτο τούμον νά χρησιμεύῃ ὡς νέον νεκροταρεῖον, δεχομένον τὸν πρώτους νεκρούν.... Θέλετε νά μάθετε τώρα ποιος ἐτάφη τὸ νέον πάντοι νεκροταρεῖον; Νά σις το πούμε ήμετες: 'Ο δῆμαρχος Δ. Ιτζές, ο μεριμνησας γι' αὐτό'

